

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 14 kwietnia 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Rumunii

(Sprawa C-522/09) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 79/409/EWG — Ochrona dzikiego ptactwa — Obszary specjalnej ochrony — Wyznaczenie niewystarczające pod względem liczby lub powierzchni — Nieprawidłowości w postępowaniu poprzedzającym wniesienie skargi — Niedopuszczalność skargi)

(2011/C 179/06)

Język postępowania: rumuński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Recchia oraz L. Bouyon, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rumunia (przedstawiciele: A. Popescu, L.-E. Batagoi, M.-L. Colonescu, A.-R. Arşinel oraz J.S. Smaranda)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 4 ust. 1 i 2 dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 103, s. 1) — Zaklasyfikowanie do obszarów specjalnej ochrony obszarów, które są niewystarczające, jeśli chodzi o ich liczbę i powierzchnię, z częściowym nieuwzględnieniem miejsc wskazanych w wykazie IBA — Zmiana bez naukowego uzasadnienia

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 51 z 27.2.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 14 kwietnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State van België — Belgia) — Vlaamse Dierenartsenvereniging VZW (C-42/10, C-45/10 i C-57/10), Marc Janssens (C-42/10 i C-45/10) przeciwko Belgische Staat

(Sprawy połączone C-42/10, C-45/10 i C-57/10) ⁽¹⁾

(Sektor weterynaryjny i zootechniczny — Rozporządzenie (WE) nr 998/2003 — Wymogi dotyczące zdrowia zwierząt, stosowane do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym — Decyzja 2003/803/WE — Wzór paszportu do celu wewnątrzspółnotowego przemieszczania psów, kotów i fretek)

(2011/C 179/07)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State van België

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vlaamse Dierenartsenvereniging VZW (C-42/10, C-45/10 i C-57/10), Marc Janssens (C-42/10 i C-45/10)

Strona pozwana: Belgische Staat

przy udziale: Luk Vangheluwe (C-42/10)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Raad van State — Wykładnia art. 3 lit. b), art. 4 ust. 2, art. 5 i art. 17 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 998/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie wymogów dotyczących zdrowia zwierząt, stosowanych do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym, i zmieniającego dyrektywę Rady 92/65/EWG (Dz.U. L 146, s. 1) i decyzji Komisji 2003/803/WE z dnia 26 listopada 2003 r. ustanawiającej wzór paszportu do celu wewnątrzspółnotowego przemieszczania psów, kotów i fretek (Dz.U. L 313, s. 1) — Przepisy krajowe ustanawiające obowiązek zamieszczenia w każdym paszporcie niepowtarzalnego numeru składającego się z 13 znaków (kod ISO), po którym następuje numer identyfikacyjny podmiotu go wydającego — Dowód identyfikacji i rejestracji psów — Dane dotyczące właściciela zwierzęcia

Sentencja

- 1) Artykuł 3 lit. b), art. 4 ust. 2, art. 5 i art. 17 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 998/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie wymogów dotyczących zdrowia zwierząt, stosowanych do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym, i zmieniającego dyrektywę Rady 92/65/EWG oraz artykuły i załączniki do decyzji Komisji z dnia 26 listopada 2003 r. ustanawiającej wzór paszportu do celu wewnątrzspółnotowego przemieszczania psów, kotów i fretek należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one przepisom krajowym nakazującym numerację paszportów dla zwierząt domowych składającą się z niepowtarzalnego numeru zawierającego dwuznakowy kod ISO danego państwa członkowskiego, po którym następuje dwucyfrowy numer identyfikacyjny upoważnionego podmiotu go wydającego i ciąg dziewięciu cyfr, o ile przepisy te zapewniają niepowtarzalny charakter numeru identyfikacyjnego.
- 2) Artykuł 3 lit. b), art. 4 ust. 2, art. 5 i art. 17 akapit drugi rozporządzenia nr 998/2003 oraz artykuły i załączniki do decyzji 2003/803 należy interpretować w ten sposób, że:

— nie stoją one na przeszkodzie przepisom takim jak rozpatrywane w postępowaniu przed sądem krajowym, na podstawie których paszport dla zwierząt domowych wykorzystywany jest nie tylko jako dokument podróży zgodnie z uregulowaniem Unii, lecz również jako świadectwo identyfikacji i rejestracji psów na poziomie krajowym;

— stoją one na przeszkodzie prawu krajowemu takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu przed sądem krajowym, które przewiduje jedno pole w paszporcie dla zwierząt domowych przeznaczone na wpisanie tożsamości i adresu właściciela zwierzęcia, którego późniejsze zmiany są dokonywane poprzez naklejenie samoprzylepnych etykiet.

- 3) Przepisy krajowe takie jak zawarte w uregulowaniach belgijskich dotyczących paszportu dla zwierząt domowych, odnoszące się, po pierwsze, do korzystania z niego jako dowodu identyfikacji i rejestracji psów oraz do używania samoprzylepnych etykiet w celu dokonania zmian dotyczących identyfikacji właściciela i zwierzęcia oraz, po drugie, do określenia niepowtarzalnego numeru dla kotów i frotek, nie stanowią uregulowań technicznych w rozumieniu art. 1 dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego, zmienionej dyrektywą 98/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lipca 1998 r., które zgodnie z art. 8 tej dyrektywy powinny zostać przedstawione Komisji Europejskiej przed ich przyjęciem.

(¹) Dz.U. C 100 z 17.4.2010.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 14 kwietnia 2011 r.
— Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-343/10) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 91/271/EWG — Zanieczyszczenia i szkodliwość — Oczyszczanie ścieków komunalnych — Artykuły 3 i 4)

(2011/C 179/08)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciel: S. Pardo Quintillán, pełnomocnik)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: F. Díez Moreno, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 3 i 4 dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L 135, s. 40)

Sentencja

- 1) Poprzez brak zapewnienia:

— wyposażenia w systemy zbierania ścieków komunalnych aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców powyżej 15 000 Valle de Güümar, Noreste (Valle Guerra), Valle de la Orotava, Arenys de Mar, Alcossebre i Cariño zgodnie z art. 3 dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych; i

— poddania oczyszczaniu ścieków komunalnych aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców powyżej 15 000 Arroyo de la Miel, Arroyo de la Víbora, Estepota (San Pedro de Alcántara), Alhaurín el Grande, Coín, Barbate, Chipiona, Isla Cristina, Matalascañas, Nerja, Tarifa, Torrox Costa, Vejer de la Frontera, Gijón-Este, Llanes, Valle de Güümar, Noreste (Valle Guerra), Los Llanos de Aridane, Arenys de Mar, Pineda de Mar, Ceuta, Alcossebre, Benicarló, Elx (Arenales), Peñíscola, Teulada Moraira (Rada Moraira), Vinaròs, A Coruña, Cariño, Tui, Vigo, Aguiño-Carreira-Ribeira, Baiona, Noia, Santiago, Viveiro e Irún (Hondarribia), zgodnie z ust. 1, 3 i odpowiednio 4 art. 4 dyrektywy 91/271,

Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy tej dyrektywy.

- 2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 234 z 28.8.2010.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 14 kwietnia 2011 r.
— Komisja Europejska przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-390/10) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2007/36/WE — Wykonywanie niektórych praw akcjonariuszy spółek notowanych na rynku — Brak transpozycji w przewidzianym terminie)

(2011/C 179/09)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Braun i L. de Schieter de Lophem, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga (przedstawiciel: C. Schiltz, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieprzyjęcie lub nieprzedstawienie w przewidzianym terminie przepisów niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2007/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie wykonywania niektórych praw akcjonariuszy spółek notowanych na rynku (Dz.U. L 184, s. 17)

Sentencja

- 1) Nie ustanawiając w wyznaczonym terminie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2007/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie wykonywania niektórych praw akcjonariuszy spółek notowanych na rynku, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy tej dyrektywy.

- 2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 274 z 9.10.2010.